

- 2) Zo nee, moet artikel 6, lid 2, sub b (thans artikel 26, lid 1, sub b), dan aldus worden uitgelegd, dat de verstrekking van bonnen door de werkgever aan de werknemers overeenkomstig hun arbeidsovereenkomst, moet worden gelijkgesteld met een dienst, indien de bonnen bestemd zijn om door de werknemers voor privédoeleinden te worden gebruikt?
- 3) Indien de verstrekking van de bonnen geen dienst is die onder bezwarende titel wordt verricht in de zin van artikel 2, lid 1, en evenmin met een dienst moet worden gelijkgesteld op grond van artikel 6, lid 2, sub b, moet artikel 17, lid 2 (thans artikel 168), dan aldus worden uitgelegd, dat het de werkgever in staat stelt om de btw terug te vorderen die hem in rekening is gebracht bij de aankoop van de bonnen en de levering daarvan aan de werknemers overeenkomstig hun arbeidsovereenkomst, indien de bonnen bestemd zijn om door de werknemers voor privédoeleinden te worden gebruikt?

(<sup>1</sup>) Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1).

selectie ter inspectie van andere schepen dan vissersvaartuigen en pleziervaartuigen waarmee ten hoogste 12 passagiers mogen worden vervoerd.

Artikel 11, lid 2, sub c, van richtlijn 2000/59 bepaalt dat indien de bevoegde autoriteit het resultaat van een inspectie niet bevredigend acht, zij ervoor zorg draagt dat het schip de haven niet verlaat voordat het zijn scheepsafval en/of ladingresiduen bij een havenontvangstvoorziening heeft afgegeven overeenkomstig de artikelen 7 en 10.

De Republiek Estland heeft aangekondigd dat zij voornemens is om de Estse wetgeving aan te vullen, teneinde deze bepalingen van de richtlijn correct om te zetten. De Commissie beschikt niet over informatie betreffende de vaststelling van dergelijke wijzigingen.

(<sup>1</sup>) PB L 332, blz. 81.

### Beroep ingesteld op 30 januari 2009 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Republiek Estland

(Zaak C-46/09)

(2009/C 90/18)

Procestaal: Ests

#### Partijen

*Verzoekende partij:* Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: E. Randvere en K. Simonsson)

*Verwerende partij:* Republiek Estland

#### Conclusies

— vaststellen dat de Republiek Estland, door richtlijn 2000/59/EG (<sup>1</sup>) van het Europees Parlement en de Raad van 27 november 2000 betreffende havenontvangstvoorzieningen voor scheepsafval en ladingresiduen niet correct in nationaal recht om te zetten, de krachtens artikel 11 van richtlijn 2000/59/EG op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— de Republiek Estland verwijzen in de kosten.

#### Middelen en voornaamste argumenten

Uit artikel 11, lid 2, sub a, van richtlijn 2000/59 volgt dat de Republiek Estland verplicht is om criteria vast te stellen voor de

### Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Stockholms tingsrätt (Zweden) op 6 februari 2009 — Konkurrensverket/TeliaSonera Sverige AB

(Zaak C-52/09)

(2009/C 90/19)

Procestaal: Zweeds

#### Verwijzende rechter

Stockholms tingsrätt

#### Partijen in het hoofdgeding

*Verzoekende partij:* Konkurrensverket

*Interveniërende partij:* Tele2 Sverige Aktiebolag

*Verwerende partij:* TeliaSonera Sverige AB

#### Prejudiciële vragen

- Onder welke voorwaarden is sprake van schending van artikel 82 EG op grond van een verschil tussen de prijs die een verticaal geïntegreerde onderneming met machtspositie bij de verkoop van voor de tussenhandel bestemde ADSL-producten aan haar concurrenten in het groothandelssegment toepast, en de prijs die dezelfde onderneming in het eindgebruikerssegment toepast?
- Zijn alleen de prijzen van de onderneming met een machtspositie voor eindgebruikers relevant of moet bij de beoordeling van de eerste vraag ook rekening worden gehouden met de prijzen van de concurrenten op de eindgebruikersmarkt?

- 3) Wordt het antwoord op de eerste vraag beïnvloed door het feit dat de onderneming met een machtspositie geen wettelijke verplichting heeft om leveringen in het groothandelssegment te verrichten, maar daartoe op eigen initiatief is overgegaan?
- 4) Wil het in de eerste vraag beschreven soort van gedrag als misbruik gelden, moet dit dan een mededingingsbeperkend effect hebben, en, zo ja, hoe moet dat effect nader worden bepaald?
- 5) Wordt het antwoord op de eerste vraag beïnvloed door de mate van marktmacht van de onderneming met een machtspositie?
- 6) Om het in de eerste vraag beschreven soort van gedrag als misbruik te kunnen aanmerken, moet dan de onderneming die dit gedrag vertoont, zowel in het groothandelssegment als in het eindgebruikerssegment een machtspositie hebben?
- 7) Wil het in de eerste vraag beschreven soort van gedrag als misbruik gelden, moeten dan de goederen of diensten die de onderneming met een machtspositie in het groothandelssegment ter beschikking stelt, onontbeerlijk zijn voor de concurrenten?
- 8) Maakt het voor de beantwoording van de eerste vraag verschil of het gaat om een levering aan een nieuwe klant?
- 9) Om het in de eerste vraag beschreven soort van gedrag als misbruik te kunnen aanmerken, moet van de onderneming met een machtspositie dan kunnen worden verwacht dat zij het geleden verlies weer goedmaakt?
- 10) Maakt het voor het antwoord op de eerste vraag verschil of het gaat om een technologische verandering op een markt met een grote investeringsbehoefte, bijvoorbeeld wat betreft aanvaardbare oprichtingskosten en de eventuele noodzaak om in de oprichtingsfase met verlies te verkopen?

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het House of Lords (Verenigd Koninkrijk) op 6 februari 2009 — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs/Loyalty Management UK Limited**

(Zaak C-53/09)

(2009/C 90/20)

Procestaal: Engels

**Verwijzende rechter**

House of Lords

**Partijen in het hoofdgeding**

*Verzoekende partij:* Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

*Verwerende partij:* Loyalty Management UK Limited

**Prejudiciële vragen**

„Wanneer een belastingplichtige (hierna: „promotor”) een klantenloyaliteitsprogramma beheert waaraan meerdere partijen deelnemen (hierna: „regeling”) en op grond waarvan de promotor verschillende overeenkomsten aangaat als volgt:

- i) overeenkomsten met verschillende ondernemingen, „sponsoren” genaamd, op grond waarvan de sponsoren „punten” uitgeven aan hun klanten („puntenverzamelaars”) die goederen of diensten van de sponsoren kopen, en op grond van welke overeenkomsten de sponsoren betalingen aan de promotor verrichten;
  - ii) overeenkomsten met de puntenverzamelaars op grond waarvan deze onder meer, wanneer zij goederen en/of diensten van de sponsoren kopen, punten zullen ontvangen die zij kunnen inwisselen voor goederen en/of diensten, en
  - iii) overeenkomsten met verschillende ondernemingen (bekend als „partner-leveranciers bij wie punten kunnen worden ingewisseld”; hierna: „partner-leveranciers”), in het kader waarvan de partner-leveranciers onder meer erin toestemmen om aan de puntenverzamelaars goederen en/of diensten te leveren tegen een lagere prijs dan anders zou moeten worden betaald of zonder contante betaling, wanneer de puntenverzamelaar de punten inwisselt, en de promotor in ruil hiervoor een „vergoeding voor diensten” betaalt, die wordt berekend aan de hand van het aantal punten dat in de betrokken periode bij de partner-leverancier is ingewisseld.
- 1) Hoe moeten de artikelen 14, 24 en 73 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 <sup>(1)</sup> (voorheen de artikelen 5, 6 en 11, A, lid 1, sub a, van richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 <sup>(2)</sup>) worden uitgelegd wanneer de promotor betalingen verricht aan de partner-leveranciers?
  - 2) Moeten deze bepalingen in het bijzonder aldus worden uitgelegd dat de betalingen als die van de promotor aan de partner-leveranciers moeten worden beschouwd als:
    - a) uitsluitend een tegenprestatie voor het verrichten van diensten door de partner-leveranciers ten behoeve van de promotor, of
    - b) uitsluitend een tegenprestatie voor het leveren van goederen en/of het verrichten van diensten door de partner-leveranciers ten behoeve van de puntenverzamelaars, of